

■ Inundații catastrofale în Covasna: „Un semnal de alarmă climatic” PAGINA 10

■ George Simion a reînceput campania electorală PAGINA 11

■ Karol Nawrocki, noul președinte al Poloniei; victorie la limită cu impact major asupra viitorului țării

PAGINA 11

■ Aura Oprea, General Manager The Chocolate Makers SRL: „Oferta de ciocolată belgiană premium este destul de limitată pe piața locală”

PAGINA 12

GRAM AUR = 476,2358 RON

EURO = 5,0572 RON

DOLAR = 4,4260 RON

EDIȚIE SPECIALĂ

Georgescu spune că și-a îndeplinit misiunea, dar noi ne-am ales cu dezbinarea

Alegerile prezidențiale din 4 și 18 mai au arătat din nou că actuala criză de încredere în clasa politică nu este doar o nemulțumire colectivă, ci a devenit un refuz social masiv. În condițiile în care 5,33 milioane de cetățeni au dat un vot de protest, alegând candidatul suveranist, iar aproape 7 milioane de alegători nu s-au prezentat la urne pentru că nu pot valida un sistem politic care pare inert, corupt și total lipsit de relevanță pentru nevoile reale ale societății, reiese că actuala clasă politică trebuie reformată în totalitate.

Din păcate, se pare că marile partide politice - PSD, PNL, UDMR și USR - nu au învățat nimic din lecția de la alegerile parlamentare și nici din aceea recentă de la alegerile prezidențiale. Din semnalele venite în ultimele

două săptămâni dinspre respectivele partide parlamentare, reținem că actuala clasă politică a ales să rămână prizoniera propriilor interese, nu există șanse reale de reformă, nu se întrevăd intenții oneste de schimbare. La PSD, doar Marcel Ciolacu a demisionat, în timp ce Sorin Grindeanu, Paul Stănescu, Marian Neacșu și Olguta Vasilescu au rămas în funcțiile politice din partid. La PNL, situația este aproape identică, cu excepția lui Ilie Bolojan. USR pare anchilozat în structura de conducere stabilită în urmă cu patru ani și în viul permanent pentru puterea politică. UDMR este o formațiune ai cărei imobilism de conducere este unul care nu mai are nevoie de nicio explicație.

GEORGE MARINESCU
(continuare în pagina 3)

Primăvara vrajbei noastre

Niciodată ca acum, românii sunt divizați. Nici măcar nu suntem singuri. Dar spre deosebire de alții, noi avem o problemă suplimentară. Nu doar că țara sa împărțit în două tabere opuse. Mai grav este că una dintre acestea spune și face lucruri profund inacceptabile. Shake speare, în "Richard al III-lea", folosește o expresie care a făcut cancan: "Iarna vrajbei noastre". Noi am avut momentul nostru de învârtire în iarnă, la primul tur al alegerilor prezidențiale, când un extremist cu privirea fixă a ieșit din sub soluțiile sondajelor de opinie și s-a clasat pe primul loc.

CĂTĂLIN
AVRAMEȘCU

Partidele politice parlamentare au avut apoi câteva zile în care au spus lucruri rezonabile. Că au înțeles mesajul societății, că trebuie să ia măsuri, să schimbe linia politică etc. Și apoi... Dezastru. Klaus Iohannis, sfidând Constituția, a rămas la Cotroceni peste termenul de cinci ani al mandatului prezidențial. Marcel Ciolacu, sfidând

opinia publică, a rămas la Palatul Victoria în funcția de Prim-ministru pentru a distruge în continuare Bugetul.

Acești indivizi își făceau o socoteală, de sigur. Doar nu credeai că se mistuiau de grija noastră... Își făceau calculul că aveau suficienți primari pentru a forța victoria unui candidat de-al lor, dintre ei, exact ca ei.

Și așa l-au găsit pe Crin Antonescu. Când l-au anunțat, am realizat imediat că Iohannis și Ciolacu încearcă din nou schema pe care au încercat-o și în Decembrie. "Împingem în turul II un extremist și majoritatea electorului va fi obligată să voteze candidatul nostru".

Așa că Crin Antonescu s-a pus pe treabă. (Vorba vine.) Omul l-a atacat furibund pe Nicușor Dan și l-a menajat pe noul candidat al extremiștilor. El își imagina că acum avea, din start, și voturile UDMR, ale minorităților, plus greutatea combinată a PNL și PSD.

(continuare în pagina 3)

Cu ce am rămas după alegerile prezidențiale din 2025?

Cu o democrație de limită, un președinte fragil și o extremă dreaptă infamă, România își negociază viitorul între speranță, redresare și spectrul imploziei democratice. Alegerile prezidențiale din 2025 nu au oferit României o soluție, ci un diagnostic: societatea este fracturată, instituțiile sunt oboșite, iar democrația se sprijină tot mai mult pe forțe civice dispersate și pe fragmente de rațiune colectivă. Câștigarea alegerilor de către candidatul democrației (Nicușor Dan) nu este victoria unei viziuni, ci supraviețuirea unui regim politic aflat în criză de legitimitate.

CRISTIAN
PRULEȘCU

Un președinte cu putere limitată și legitimitate contestată, care încearcă să construiască, alături de mediul de afaceri, un răspuns tehnocratic la așa-zisa criză bugetară - dar fără sprijin politic real și fără o viziune redistri-

buitivă, demnă de un stat social. Articolul 47 din Constituție privind nivelul de trai - „I Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. 2) Cetățenii au dreptul la pensie, la conluție, ci un diagnostic: societatea este fracturată, instituțiile sunt oboșite, iar democrația se sprijină tot mai mult pe forțe civice dispersate și pe fragmente de rațiune colectivă. Câștigarea alegerilor de către candidatul democrației (Nicușor Dan) nu este victoria unei viziuni, ci supraviețuirea unui regim politic aflat în criză de legitimitate.

cedu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii”. - este tratat nu ca o garanție constituțională, ci ca un obstacol în fața „modernizării” prin restrângerea drepturilor sociale.

Deși partidele par acum docile, noul președinte este lipsit de sprijin coerent în Parlament și încă puternic contestat de o mare parte a electoratului indicatizat.

(continuare în pagina 3)

România nu e sfâșiată, ci blocată. Cum ieșim din impasul reprezentării?

România revoluționară, după Daniel Rosenthal. Ilustrație manipulată de MAKE

Toată lumea vrea o schimbare profundă. Nimeni nu mai are încredere în partide. Iar ele nu vor renunța la privilegiu. E timpul să decidem cine conduce.

MAKE

O ruptură ireparabilă par să fi evidențiat alegerile din 2024 și 2025 și să aducă un verdict clar: România este oștită, furioasă și neîncrezătoare.

Dar, într-o interpretare alternativă putem afirma că, în ciuda aparențelor, nu suntem o societate dezbinată, ci una blocată între două viziuni diferite despre schimbare.

- Una, radicală, suveranistă, dispusă să (eventual) să sacrifice apărarea nărilor internaționale pentru recăștigarea controlului intern.

- Alta, reformistă, pro-occidentală, care cere transformare profundă, dar în cadrul alianțelor strategice (UE și NATO).

De fapt, ambele părți spun același lucru: noi, cetățenii români, vrem o

schimbare politică adâncă. Doar că nu suntem în acord a supra direcției.

Problema reală este că niciuna dintre părți nu mai crede că partidele actuale pot produce schimbarea cerută.

Ce e de făcut? Pași practici ai reconstrucției unității naționale

România nu are nevoie de o altă polemă ideologică, ci de un algoritm funcțional de acțiune, care să recâștige unitatea și încrederea cetățenilor. În mod concret:

1. Reconstrucția rupturii de încredere

Primul pas este simbolic, dar esențial: partidele și instituțiile trebuie să admită oficial eșecul reprezentării. Nu în discursuri de defensă, ci prin o declarație de deschidere spre reconstrucție democratică, prin forme noi de consultare și decizie cetățenească.

2. Pact de valori comune între cele două Români

Oricât de diferite ar fi viziunile, există cel puțin trei direcții în care cele două tabere pot coopera:

- Moralitate publică și eliminarea rețelelor de privilegii;

- Reprofesionalizarea administrației;

- Investiții prioritare în educație, sănătate, infrastructură.

Un pact de coabitare democratică pe acele teme ar reduce instantaneu tensiunea politică și ar arăta că există bază pentru reconstrucție națională.

3. Reformarea mecanismelor de selecție a candidaților

Partidele trebuie obligate să înceteze reproducerea propriei mediocrități. O soluție funcțională este:

- Introducerea primarilor de sechise în loc ca partidele să-și desemneze candidații prin decizie de la centru sau vot intern, „primarele deschise” permit cetățenilor cetățenii să participe la alegerea candidaților unui partid.

Astfel, candidatul rezultat are susținere populară reală, nu doar susținerea gurilor de partid (vezi aneasa de la final).

Aceasta trebuie însoțită de:

- Audit de integritate pentru toți

candidații:

- Concursuri obligatorii pentru funcțiile administrative;

- Acces legal egal pentru candidații independenți.

4. Alocarea a 30% din bugetul public prin decizie cetățenească

Nicio reconciliere nu este posibilă fără redistribuirea puterii de decizie. O soluție imediată este crearea unui buget participativ național, în care 30% din fondurile publice să fie supuse votului popular, lunar sau trimestrial, printr-un sistem digital securizat.

- Cetățenii aleg direct prioritățile (ex: spitale, școli, autostrăzi).

- Ministeriele și consiliile locale au seșiiun dedicate deciziilor cetățenești.

(continuare în pagina 3)

Ce sunt "primarele deschise"?

Impagina 3